

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 1. listopada	17.30 + Marija Neralić (8. dan)	<i>Sv. Terezija od Djeteta Isusa</i>
Uto, 2. listopada	17.30 + Roža, Tone i Ivo Lončarić i ob. Turk	<i>Sv. Anđeli Čuvari</i>
Sri, 3. listopada	17.30 Na čast Sv. Josipu: + Stipe Vukelić	
Čet, 4. listopada	17.30 + Željko i ob. Kolić; Srećko i ob. Vidoš;	<i>Sv. Franjo As.</i>
	Sv. Franjo	Vladimir, Kata i Mirko Tutek; Roža, Joso i Marija Božičević.
Pet, 5. listopada	16.00 SKRADNIK: Prvi petak u čast Presvetom Srcu Isosovom	
	Sv. Faustina K.	17.30 Po nakani (al)
Sub, 6. listopada	17.30 OŠTARIJE: + Marija Vučić; Miko, Stjepan i Antonija Grdić;	
	Sv. Bruno	Ivan Mihaljević.
1. listopada	10 SVETIŠTE: Misa za narod	
27. NKG	12 CEROVNIK: Po nakani (al)	

1. LISTOPADSKA POBOŽNOST – molitva krunice svaki dan u 17 sati.

2. ŽUPNA KATEHEZA: ponijeti na katehezu krunicu i prvopričesnički molitvenik:

1. grupa	1. i 2. razred	Ponedjeljak u 17 h	Krunica	16 vjeroučenika
2. grupa	3. i 4. razred	Utorak u 17 h	Krunica i misa	14 vjeroučenika
3. grupa	5. i 6. razred	Srijeda u 17 h	Krunica i misa	11 vjeroučenice
4. grupa	7. i 8. razred	Četvrtak u 17 h	Krunica i misa	9 vjeroučenika

3. PRVI PETAK – pobožnost 9 prvih petaka započinje u Skradniku 5. listopada u 16 h.

4. ŠKOLA ZA CRKVENU GLAZBU u Rijeci prima prijave do 15. listopada.

5. HRANA za SJEMENIŠTE – prikupljamo hranu i novčanu pomoć za sjemenište.

6. GODINA DUHOVNIH ZVANJA – pastoralna nakana Gospićko-senjske biskupije.

VOJNOVAC – Sv. Misa u utorak, 2. listopada u 16 sati.

SKRADNIK – Sv. Misa na Prvi petak, 5. listopada u 16 sati.

Pola sata prije misa biti će listopadska pobožnost – krunica.

LISTOPADSKA POBOŽNOST

Molitva krunice svaki dan u Svetištu te prije mise u crkvama i kapalama.

Papa blaženi Pio IX.: „Jednoga dana putem krunice i škapulara Gospa će spasiti svijet.“

Apostolat molitve za listopad 2018.

Evangelizacijska: Poslanje redovnikâ: Da se posvećeni muževi i žene trude oko svoga napretka te da budu prisutni među siromašnima, onima na rubu društva i onima koji nemaju nikakva glasa.

Biskupska: Dar života i ostanak u domovini: Da svi vjernici gaje odgovornost u brizi za dar života i da se zalažu za ostanak ljudi u domovini, naročito misleći na životne uvjete mladih.

Susret suradnika misije Kisongo

Zainteresirane za misijsku djelatnost pozivam na zajednički susret koji će se održati u četvrtak, 4. listopada u 19 sati u Župnom domu u Oštarija.

Susret mladih

Susret srednjoškolaca i mladih – prva subota –

Župni domu Oštarije subota, 6. listopada u 18.30 sati.

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

30. rujna 2018. • 26. NKG • God. IX. • br. 39 (422)

Tko nije protiv nas, za nas je!

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Ivan reče Isusu: »Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama.« A Isus reče: »Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je. Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća. Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more. Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život nego s obje noge biti bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi.« *Riječ Gospodnja. (Mk 9, 38-43.45.47-48)*

Duh isključivosti

Danas nam se iz Evanđelja nudi tema koja govori o odnosima i o duhu koji je vladao među Isusovim učenicima, to jest o njihovu pristupu prema drugima koji nisu bili iz njihova apostolskog kruga. Opisana scena pokazuje da je u njima ostalo još uvijek mnogo onog ljudskoga, te da je to uvjetovalo njihov pristup i prema nauku koji je donio Isus, ali i prema drugima. Ne samo da se među učenicima pojavljivala međusobna netrpeljivost kad su se pitali tko je od njih najveći, nego su oni htjeli i pred drugima sačuvati svoj povlašten status koji su imali kao dvanaestorica posebno izabranih učenika i najbližih Isusovih suradnika. A jer su bili svjesni tog statusa koji su imali kod Isusa, u njima se pojavio duh isključivosti prema drugima, umjesto da se razvije pravi apostolski i misionarski duh koji potiče da se čini što je moguće više dobra u Isusovo ime.

A poznato je da u nama ljudima postoji, što je pokazao i apostol Ivan svojom reakcijom, ona ljudska želja za istaknutijim mjestom i povlaštenijim statusom. Doista, nitko sam po sebi nije lišen ljudske želje da se istaknemo u odnosu na druge, koja čak zna prijeći u to da želimo da drugi ne napreduju ili da im se dogodi nešto zla onda kad vidimo da bi nas u nečemu mogli nadmašiti ili da bi im nešto moglo poći za rukom bolje nego nama. Takav je strah obuzimao i Isusove učenike, strah da ne izgube vlastiti primat i povlastice, strah da ih netko ne nadmaši i ne pretekne, što se često i tijekom povijesti prenosilo na ljude Crkve, te su i mnoge podjele

nastale zbog netrpeljivosti i sitnodušja. Jer kao ljudi ne samo da se želimo pokazati dobrim i vrijednima, nego želimo onda **biti i ispred drugih**, kad smo već uložili određeni napor i trud u školovanje. U nama počesto nije samo želja da radimo vlastiti posao, nego je prisutna i želja da drugima ne dopustimo da nam se približe, kao da nas je strah da ne ugroze naše mjesto. Počesto zavidimo drugima da ne bi postali poznatiji i važniji od nas, da ne bi javnosti njihov rad i nastojanje više cijenila od našega... A on svoje učenike nije nikad učio da se natječu s drugima kako bi sebi pripisivali zasluge, nego ih je poticao da služe dobrobiti ljudi. Stoga je bilo logično da potiču svakoga da čini dobro u Isusovo ime, jer je bolje da netko čini dobro, nego da ne čini ništa. Zato je bilo čudno da nisu imali snage potaknuti čovjeka koji je izgonio zloduhe da i dalje nastavi pomagati ljudima, umjesto što su mu branili. Nije ih Isus poučavao s ciljem da se oni s nekim natječu, a još manje da se oholo nadimlju, nego ih je poučavao da na druge prenose svoje znanje, puninu istine i povjerenju moć...

I danas bismo trebali svi mi Kristovi vjernici odražavati isti duh koji je Isus prenio apostolima, koji ne bi smio biti loš natjecateljski duh koji vodi zavisti i isključivosti, nego koji potiče da činimo dobro u Isusovo ime, to jest kojim se međusobno potičemo da učinimo što više dobra svima onima koji su potrebni oslobođenja i spasenja. Ako budemo slušali Isusa bit ćemo međusobno složniji i vjerodostojniji, a nećemo trošiti snagu na to da se glođemo i trvemo s drugima osporavajući im dobro koje su učinili. Budimo stoga poticaj i današnjem svijetu da se što više dobra učini u Isusovo ime koje čovječanstvu donosi blagodat spasenja i čuvajmo se lošeg natjecateljskog duha koji ne potiče druge da budu bolji i da više dobra čine poradi imena Isusova, nego se pretvara u duh isključivosti koji razjedinjuje ljude i slabi Isusovo djelo i poslanje u svijetu. *dr. Ivan Bodrožić*

Sv. Jeronim

30. rujna Crkva časti sv. Jeronima, crkvenog naučitelja, pisca, pokornika, prevoditelja Svetog pisma na latinski jezik, zaštitnika arheologa, bibličara, knjižničara, arhivista, prevoditelja..., pobožnog i umnog čovjeka oporog jezika, rođenjem iz naših krajeva...

Za svetog Jeronima se voli reći da je “naše gore list”, iako se povjesničari ne slažu oko točnog mjesta njegova rođenja. Rodio se **oko 347. god. u mjestu Stridonu**, kojega se obično smješta na granicu između nekadašnjih rimskih provincija – Dalmacije i Panonije, dok poneki približe, ali ne općeprihvaćeno, označavaju da bi ono bilo u blizini Bosanskog Grahova.

Iako je rođen u kršćanskoj obitelji, svoj je život započeo **naklonjen svjetovnim vrijednostima**, izgrađujući se prije svega u znanju, a manje u vjeri. Ipak, s vremenom će u njemu upravo rasti želja za skladnošću između obrazovanja i vjere, te će postati po znanju erudita, a po vjeri izniman uzor.

Tako je nakon **krštenja oko 366. godine** najprije otišao u Akvileju i ondje započeo **asketski život**, a potom se odlučio na još strožu pokoru, živeći kao **pustinjak** nedaleko od grada Alepa u Siriji, te istovremeno napredujući u učenju i

znanju. Kao izvrstan poznavatelj grčkoga jezika i dobar poznavatelj hebrejskog, **prevodio je mnoga djela**, posebno patrističku literaturu. Takav mu je život skladnog sazrijevanja u vjeri i znanju otvorio oči, pa se s gorčinom sjećao svojih mladenačkih dana u kojima nije mario za Boga, a jednako su ga razapinjale i oštre i nepremostive **razlike između kršćanskog i poganskog mentaliteta** koje su bilo više nego uočljive u ono vrijeme, uviđajući jasno svu bijedu odbacivanja Božje ljubavi.

Kako se glas o tom učenom i pobožnom čovjeku čuo nadaleko, na poziv **pape Damaza** odlazi **u Rim** i postaje njegov tajnik i savjetnik. Na prijedlog istog pape, **započinje prevoditi Sveto pismo na latinski jezik**, koje će biti poznato pod nazivom **Vulgata**, a koje je kroz dugi niz stoljeća ostalo **službenim prijevodom Svetoga pisma Katoličke Crkve**.

Kada je papa Damaz umro, odlazi 385. god. u Svetu zemlju, pa u Egipat, te se potom trajno nastanjuje **u Betlehemu**, zauzimajući se i riječju i djelom za pokazivanje ljepote vjere, te je uz to posebno vodio brigu o prihvatu hodočasnika koji su dolazili posjetiti Kristovo mjesto rođenja. Živeći skromno u samostanu koji je izgrađen velikodušnošću neke plemenitašice, umro je u svojoj ćeliji, nedaleko od špilje Isusova rođenja, **30. rujna 419. ili 420.**

Posebno ga povijest pamti po značajnom djelu **revidiranja** postojećih prijevoda Svetog pisma na grčkom i latinskom jeziku, te, kao što je već rečeno, po novom prijevodu na latinski, nazvanom **Vulgata**, na kojemu je radio više od 20 godina, kao i po kriterijima za tumačenje svetopisamskih tekstova. Kao prevoditelju, Sveto pismo mu nikada nije bio puki lingvistički tekst, nego **Božje riječi koje progovaraju čovjekovu srcu**. Ostavio nam je poticajne misli vezane uz dubinu i ljepotu askeze, odgojne vrijednosti, kao i mnoga druga životna područja, a također njegovu ostavštinu čine i dogmatsko-polemički spisi, životopisi, pisma i druga djela.

Treba posebno istaknuti njegovo književno-povijesno djelo **“O slavnim muževima”**, u kojemu abecedno navodi životopise i djela 135 kršćanskih pisaca, od početaka do njegova vremena, a koje spada među **prve biografije i bibliografije**.

Uz svetog se Jeronima vezuje i legenda, prema kojoj mu je **ljubimac i prijatelj bio lav**, a kojemu je izvadio trn iz noge. Slikari ga zato često znaju prikazivati upravo s tom životinjom.

Također, unatoč asketskom i pobožnom životu, pripisuje mu se pomalo **opora narav** i borbena polemičnost, kojih je bio svjestan, pa je navodno znao moliti: **“Oprosti mi, Gospodine, jer sam Dalmatinac”**, opravdavajući takvu žestoku ćud svojim zavičajnim mentalitetom. Štuje se kao zaštitnik arheologa, arhivista, bibličara, knjižničara i knjižnica, prevoditelja, studenata i školske djece, a zaštitnik je i poznatog rimskog zavoda Sveti Jeronim, kao i raznih društava, crkava, kapela i mjesta. *(Vjera i djela)*

